

ДОМОНТОВИЧ Микола (справж. — Злобинцев Микола Васильович; ін. псевд.: Злобинець, Злобинців; 1886, за ін. даними — 1887, с. Домонтове, нині с. Домантове Золотоніс. р-ну Черкас. обл. — між 1923 і 1928, ймовірно м. Золотоноша, нині Черкас. обл.) — співак-бандурист (баритон), бандурний майстер і організатор бандурно-співацької справи. Гри на бандурі навч. у кобзаря *Т. Пархоменка*. Навч. в Університеті св. Володимира у Києві, де вірогідно 1906 створив 1-й в Україні ансамбль зрячих бандуристів. Працював у

Золотоноші, де організував і 1920–23 очолював ансамбль-майстерню бандуристів (кожен учасник самостійно виготовляв собі бандуру). У 1920-і рр. зазнавав переслідувань від більшов. режиму. Автор одного з перших підручників «Самонавчатель до гри на кобзі або бандурі» (О., 1913, ч. 1; 1914, ч. 2). Супроводив спів на старосвіт. бандурі. У репертуарі — укр. істор. («Гей, не дивуйся», «Про Морозенка») і сатир. («Раз я в волості судився») нар. пісні, балади («Бондарівна») тощо.

Б. М. Жеплинський

Бібліографічний опис:

Домонтович Микола / Б. М. Жеплинський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-20753>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).